

Wedu: Generația C

Nr. 14 / ianuarie 2013

Wedu: Generația C

Revistă de atitudine, creată de tineri, pentru tineri

Nr. 14 / ianuarie 2013

Georgiana-Silvia Epure	CNE – un ”must have” al vieții de elev	1
Elena Gaina	Manifest către CNE-ime	1
Mădălin Blidaru	Consiliul Național al Elevilor... peste câțiva ani	2
Serban-George Necsa-Damascus	Viitorul elevilor, al României, al Europei și al lumii	2
Elena Gaina	”Nu am niciun regret”	3
Dragos-Alexandru Iordache	Despre greșeala nesancționării școlilor neperformante	4
Alexandru-Cristian Preda	Discriminarea din școli... o mare problemă!	4
Alexandru-Cristian Preda	Rolul Internetului în viața elevului	5

Colectiv de redacție

Alexandru ȘOTROPA (Colegiul Național A.T. Laurian, Botoșani)

Costin-Florian MIRON (Editura Universității din București)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

Elena GĂINĂ (Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu, București)

Iulia ARION (Colegiul Național David Prodan, Cugir)

Lucian APOSTOL (Social IT)

Mădălin Blidaru (Colegiul Național Unirea, Focșani)

Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București)

Sebastian IRIMIA (Social IT)

Revista ”Wedu: Generația C” este realizată printr-un parteneriat între
Social IT și Consiliul Național al Elevilor

Fondator: Doru Ștefănescu

Online: www.wedu.ro/generatia-c

CNE - un "must have" al vieții de elev

De **Georgiana-Silvia Epure**,

Au trecut 403 zile de când mi-am susținut candidatura pentru funcția de secretar executiv CNE (Departamentul de Comunicare - Relații externe și Educație) în fața a peste 200 de persoane. 403 zile de când, cu steagul României și al Uniunii Europene în spatele meu, am început discursul într-un mod mai personal decât voiam: "Salutare tuturilor". Și asta pentru că nu puteam să vă spun vouă, colegilor mei, "Bună ziua". A fost, cum ar spune o persoană foarte dragă mie, "terapie prin șoc".

Cred că CNE mi-a dat o privire de ansamblu a ceea ce înseamnă societatea românească de azi. Dar și mai important mi-a dat idei, m-a încurajat să visez la o altfel de "societate de mâine" și mai ales cum să contribui la dezvoltarea ei. Am învățat că revolta, criticile, "aruncatul cu păreri" nu conduc la remedierea unei probleme. Fie că este vorba de o echipă sau de societate, în general, critica nu e constructivă atât timp cât nu cuprinde și soluții.

M-am trezit aruncată în mijlocul unei mări de adulți. E diferită lumea lor de a noastră. Am auzit foarte mulți "nu" și "nu se poate" sau "ce vrei să zici cu asta?" - am avut câteva momente de panică, pentru că la moment dat unii din noi am început să fim după chipul și asemănarea lor. Nu vrem asta. Însă, am avut norocul ca valurile să mă poarte mai mult spre oamenii aceia care inspiră, au țeluri înalte, care caută oameni ca ei, deschiși, cu inițiativă, cu idei inovatoare. Oameni împreună cu care să pornească motoarele planurilor lor, să spargă tipare și să doboare prejudecăți... (exact ca oamenii despre care vorbește Tudor Chirilă în "Scrisoare către liceeni", oameni pe care eu îi numesc "pete"...de culoare).

CNE nu a fost un hobby pentru mine, nu a fost o activitate extrașcolară, nu a fost un exercițiu. A fost cât se poate de real, prezent în fiecare zi. A fost un fel de "trailer", un "preview" a ceea ce va urma, a ceea ce va însemna structura reprezentativă a elevilor din România. Cred că am început cu o regie bună, scenariul a fost complet: presărat cu multe scene de acțiune, cu momentele noastre de "workaholic", cu pasiune pentru ceea ce facem și cu o distribuție memorabilă, actori despre care cu siguranță vom mai auzi.

Pentru mine CNE sună (ca să reactualizăm frumoasele amintiri de la Școala de Vară) ca zgomotul roților de tren. Poate e pentru că am călătorit mult sau pentru că această experiență CNEistă se aseamănă cu mersul trenurilor. Au fost momente când né-am transformat într-un TGV. Asta a însemnat multă muncă și energie, timp, planificări, pasiune, lucru în echipă și un "conductor" foarte ambițios și pus pe lucruri mărețe. Alteori barierele né-au deviat puțin de la traseu, așa că printre momentele de performanță le-am făcut cu mâna și clipelor mai puțin plăcute, mai puțin constructive, de "stand by". Am trecut și peste termenele limită și peste opririle puse de către unele "instituții abilitate", astfel încât la stația finală, la sfârșitul călătoriei mele, anunțarea stației finale a fost ... (și aici cred că încă nu s-a inventat cuvântul care să descrie sentimentul de "lucru dus la bun sfârșit" pe care îl simt acum). Nu îmi pare rău

ca s-a terminat, dar regret că a luat sfârșit înainte ca eu să fiu pregătită pentru asta.

Și pentru că tot vorbeam de trenuri, de călătorii, nu pot să nu mă gândesc și la nevoia noastră de a avea un sediu stabil și primitor. McDonald's né-a fost mereu fidel, mereu acolo, în Gara de Nord. Și né-a suportat răsesele, îmbățișările, ideile trăznite, kilogramele din bagaj și, deopotrivă, despărțirile pline de promisiuni.

Și dacă ar fi să rezum ce a însemnat CNE pentru mine în câteva cuvinte, cu siguranță aş aminti de miile de minute vorbite la telefon, atentatele serioase la adresa inbox-ului meu cu peste 5000 de mailuri, miile de kilometri străbătuți în țară și în afara ei, multe nopți pierdute în fața laptopului, zecile de proiecte inițiate, zecile de noi parteneri noi ai CNE, sutele de știri și comunicate de presă emise, amalgamul de emoții pe care le aveam înainte de emisiunile TV sau de întâlnirile cu reprezentanții MECTS și o duzină de prieteni buni din toate colțurile țării, oameni frumoși, cu vise, tineri ambițioși și cu idei curajoase (și când spun "tineri" nu mă refer la vârstă) și... puțină magie. Cu plecăciune pentru cea mai marcantă experiență din cei 18 ani ai mei, Georgiana Epure

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/cne-un-must-have-al-vietii-de-elev>)

Manifest către CNE-ime

De **Elena Gaina**,

Dacă m-aș apuca să vă spun ce a însemnat pentru mine această experiență sau ce am făcut, de ce am făcut, ce nu am făcut, cum am fost sau cum m-am simțit în anumite momente, peripeții, lucrurile învățate, locurile vizitate ș.a.m.d., ar dura o veșnicie. Mă voi rezuma la câteva mesaje simple ce cred că vă vor fi de folos în orice proiect.

Pentru mulți dintre voi, Consiliul Elevilor va fi inexistent. Aceștia sunt cei care caută distracție, funcții sau/și diplome pentru CV. Pentru alții, va fi o pierdere de vreme - nu vor înțelege scopul, implicit nu vor vedea un motiv pentru implicare. Dar mai sunt aceia, o mică parte - o minoritate sau o elită (voi alegeți cum o numiți), pentru care Consiliul Elevilor va fi, și le doresc să fie, **cea mai tare experiență a adolescenței**.

Unii o vor numi „**joacă**” (viziunea domnului Florin Diaconescu), alții „**exercițiu**” (Albert Craiu). Pentru voi, elita pe care mi-o doresc s-o văd, tot ceea ce veți face în CNE va fi de nedefinit.

A fi vocea colegilor tăi, de fapt, a fi vocea cuiva, înseamnă a reprezenta, deprinzând de aici ideea de a milita pentru drepturile, nevoile și dorințele lor. Dar fără asta **cu demnitate și în cunoștință de cauză**, te rog. Altfel, vei fi tot mai aproape de

a deveni bufon. Și nu pentru asta ai ales Consiliul Elevilor, nu?

„Ridică-te și protestează” (vă salut, domnule Moșoiu!) atunci când te afli în contra direcției impuse sau propuse. **Și argumentează-ți acțiunea.**

Prețuiește-l pe Doru (echipa Wedu) și ia-l drept exemplu: ce face el e voluntar și ar putea, la fel de bine, să nu facă. A, și folosește **platforma Wedu** mai mult decât am folosit-o eu.

Contribuie la schimbarea dorită cu o idee, o critică, o soluție, adică lucruri intangibile până la un punct, dar nu te da la o parte atunci când vine vorba de a pune, concret, umărul la treabă. A lipi afișe, a strânge gunoaie, a purta un tricou simplu cu însemnele organizației la o paradă a elevilor (*ceau, Maria Cristescu!*) sau a scrie procese verbale la ședințe, nu vor fi nicicând mai rușinoase decât a sta și a privi.

Mesajul meu către voi e, așadar, simplu: **Luați tot ce puteți din această experiență, inclusiv prieteni (pentru că, ei bine, în Consiliul Elevilor se nasc prietenii pe viață) și faceți în așa fel încât, atunci când veți spune „stop”, sentimentul de bucurie și amintirile frumoase să cântărească mai mult decât orice fel de regret.**

Vă urez succes și, dacă veți considera vreodată că vă pot fi de folos, mă găsiți aici: **elena.gaina [at] consiliulelevilor.org**

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/manifest-catre-cne-ime>)

Consiliul Național al Elevilor... peste câțiva ani

De **Mădălin Blidaru,**

Un scurt comentariu asupra viitorului Consiliului Național al Elevilor, unul într-o continuă creștere, din punctul meu de vedere. Consiliul Elevilor formează cetățeni adevărați (desigur, pentru cei ce vor să fie).

Este 2013, ianuarie, un moment în care ne întrebăm în ce direcție se deplasează Consiliul Național al Elevilor. 2013, un nou început și, în același timp, continuarea poveștii care s-a scris în ultimii șase ani. În momentul acesta, pot să afirm un lucru în mod cert: Consiliul Național al Elevilor se bucură de perspective strălucitoare, cel puțin așa se vede.

De-a lungul timpului au existat oameni care au pus suflet pentru această structură, pentru a fi ceea ce reprezintă în momentul acesta, cea mai cunoscută și eficientă organizație de tineret pentru elevii din România. Consiliul Elevilor înseamnă elevi, Consiliul Elevilor implică elevi și îi ajută să își dezvolte competențele.

Din acest punct de vedere, vor fi cinci ani de formare a unor cetățeni responsabili și, totodată, CNE va contribui la dezvoltarea spiritului de inițiativă. Elevii de astăzi sunt cetățeni de mâine, oamenii care vor contribui la dezvoltarea societății românești și nu numai. Desigur, această generalizare este o greșeală, dat fiind că printre noi există suficiente persoane atrase de pseudo-valorile promovate de majoritatea actorilor din mass-media.

Un avantaj major al acestei structuri este faptul că orice elev poate contribui la îndeplinirea misiunii acestei organizații și că vor exista persoane dornice să contribuie la îmbunătățirea mediului educațional formal, informal și non-formal.

Viitor, CNE, rol formator, cetățeni EUROPENI...

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/consiliul-national-al-elevilor-pestecati-va-ani>)

Viitorul elevilor, al României, al Europei și al lumii

De **Serban-George Necsa-Damascus,**

Educația tinerei generații face sau desface viitorul unei țări. Spiritul care li se insuflă elevilor este, deci, de mare importanță pentru o țară ca România, unde 50 de ani de comunism au făcut ravagii la nivel spiritual.

Trăim într-o țară unde toți se plâng că e greu și nedrept, însă când vine vorba de pus mâna și lucrat serios, nimeni nu se arată doritor. „În tineri e speranța!”, spun mulți bătrâni. Astfel, există o mare presiune și o mare datorie de a forma tineri cât mai competenți, mai bine pregătiți pentru un viitor dificil. În acest context, Consiliul Elevilor ar trebui să reprezinte interfața care să conecteze elevii cu valorile esențiale, care-i vor transforma în cetățeni și oameni serioși și de valoare. În opinia mea, Consiliul este anticamera unde se pregătesc cei ce vor schimba România în bine. Sau așa ar trebui să fie — cel puțin așa ni se spune.

S-a început din fugă. Consiliul a fost creat deodată. Nu a evoluat organic. Iar acest început dă semne de întrebare. Are nevoie societatea românească de un astfel de organism, din moment ce nu l-a cerut cu putere? Sau este doar o structură care dă bine pentru mult prea multă lume?

Am activat în acest Consiliu un singur an, dar am văzut toate tipurile de tineri: de la cei mai dezinteresați, la cei mai ambițioși, de la inteligențe sclipitoare la viziuni înguste. Am realizat că nu se poate impune un standard de calitate pe model industrial, în masă. Mai grav, am realizat că în unele Consilii, cei implicați aveau încă mentalitatea comunistă bine înrădăcinată: *„Bă, vezi că vine de la Centru să verifice dacă avem Consiliu. Deci, hai, vă*

puneți 20 de copii, vă faceți că lucrați și că e totul bine și scăpăm de ei!” Și de multe ori, metoda a funcționat.

Nu vreau să deschid o polemică acidă, o critică sfâșietoare la adresa organizației, dar ceva nu pușcă. Deși activează aici mulți elevi cu bună credință și spirit al datoriei, sunt foarte mulți cei care umbresc acest aspect, prin meschinărie și caracter josnic, ori prin simpla dorință de a face lucruri pe hârtie — asta a ajuns CNE: un vraf de hârtii interminabile.

Îmi amintesc, în momentele astea, ca un bătrân dintr-un sat izolat de munte, de poveștile celor dinaintea mea, de polemicele vii din interiorul CNE și de argumentările la un nivel foarte înalt, bazate pe principii și politici diferite. Vorbesc de generația lui Telișcă, Ciurdar, Cherecheș și alții. Ei se luptau pentru a întări bazele acestei organizații. Am avut ocazia să văd modul de gândire al acestor tineri și am rămas de multe ori uimit de maturitatea gândurilor lor. Apoi a venit generația mea (Munteanu, Ungar, Maier și alții), care a rămas să lupte aceleași bătălii: consolidarea Regulamentului, stabilirea calendarului de alegeri și organizarea de regionale. S-au mai purtat anumite bătălii între mentalități și concepte diferite, dar la alt nivel. Apoi a venit generația care și-a încheiat mandatul în Septembrie. Am avut ocazia de a avea contact și cu ei și am constatat cu tristețe o creștere a numărului elevilor care fac lucrurile superficial și pe hârtie — și nici nu se mai chinuiau să ascundă treburile astea. Totul era o ciorbă mare, unde activități de o zi deveneau peste noapte proiecte ample. Totul e un “teambuilding”, cu “flyere”, “awareness”, “face-painting” și alte englezisme ușor de tradus în limba mamă. Acum, sper mai multe de la generația curentă.

Sunt conștient de faptul că CNE-ul este o organizație a cărei compoziție variază de la an la an, astfel că e mai greu să ai politici coerente și o planificare pe termen lung decât în cazul altor organizații — măcar că s-ar putea face un plan pe doi-trei ani, doar că cei care vin la anul au un ego personal, vor să lase o moștenire și nu vor să fie legați de ce a făcut cel dinainte. Păcat.

Astfel, mi se pare, cu regret, că CNE-ul oglindește mult prea mult mentalitatea veche și clasa politică actuală. Fac aceste considerații cu amărăciune, dar sper că, dacă măcar 60 de elevi la nivel național simt un impact pozitiv de pe urma Consiliului, este un progres. Din păcate, nu știu dacă e destul pentru reconstrucția României. Nu știu dacă există voință la Minister în acest sens, nu știu dacă există la nivel european dorință în acest sens. Dar încerc să rămân optimist și să sper că CNE-ul va avea și el un aport la construirea unei noi mentalități și a unei României puternice în viitor.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/viitorul-elevilor-al-romaniei-al-europei-si-al-lumii>)

“Nu am niciun regret”

De **Elena Gaina**,

Când tot ceea ce un senior vă spune despre experiența lui în CNE este „nu am niciun regret”, fugiți cât vă țin picioarele! Sunt Elena Găină și, cât am fost în Consiliul Elevilor, am deranjat multă lume - uneori pentru că am vrut, dar, de cele mai multe ori, datorită unei atitudini exprimate și în modul de comunicare.

Când tot ceea ce un senior vă spune despre experiența lui în CNE este „nu am niciun regret”, fugiți cât vă țin picioarele! O să fiu categorică: minte și-ar trebui să-i crească nasul de nu se vede când face așa! Dacă te-ai implicat cu adevărat în Consiliu, dacă ți-ai dedicat timpul, abilitățile și vacanțele pentru a concepe proiecte, regulamente sau a participa la întâlniri și Adunări Generale, dacă ai crezut în scopul Consiliului Elevilor și ți-ai dorit performanță, este imposibil ca la finalul acestei experiențe să nu ai niciun regret. Fie că vorbim de lucruri pe care le-ai făcut, fie că vorbim de lucruri pe care ți-ai fi dorit să le faci - sau, eventual, să le faci altfel, fie că vrei să fi avut mai mult timp, minim un regret va exista.

Sunt Elena Găină și, cât am fost în Consiliul Elevilor, am deranjat multă lume - uneori pentru că am vrut, dar, de cele mai multe ori, datorită unei atitudini exprimate și în modul de comunicare. Regret pentru că, aici, în mare, a fost vina mea când se întâmpla să fiu înțeleasă greșit. Îmi doresc să mă fi oprit atunci când vedeam că interlocutorul (interlocutorii) nu înțeleg(e) ceea ce vream, de fapt, să spun și nu mă corectam. Consider, însă, că am fost un membru dedicat și implicat, iar unele lucruri pe care le-am făcut au ajutat membri actuali să se dezvolte și să învețe. Pe București, aș zice că s-a observat o schimbare plăcută în ceea ce privește legătura cu CNE, promovarea și proiectele. Dar îmi doresc să-mi fi transmis mai bine părerile (deși mereu le argumentam - nu lipsa argumentelor a fost problematică, ci felul poate prea direct) și să fi fost la fel de conștientă precum sunt acum de impulsivitatea mea. Aș vrea să fi durat mai mult. Sunt unele din regretele mele.

Să nu vedeți „regretul” de care eu vorbesc drept căință, pocăință sau remușcare. Regretul de care vorbesc, în mai multe cuvinte ar suna așa: „ar fi fost altfel dacă aș fi făcut așa, dacă aș fi știut asta și cred, acum, că ar fi fost mai bine”. Folosesc acest cuvânt pentru că îl veți întâlni în discursurile multor seniori, așa cum l-am întâlnit și eu. Și obișnuim să-i admir pe aceia care se arătau „împăcați” cu existența ca seniori, mândri de parcursul lor ca membri activi și „săritori” cu generațiile actuale. Tâmpenii...

Da, veți avea anumite realizări de care veți fi mândri, veți fi admirați, posibil, de anumiți colegi sau/și profesori formatori, dar de un singur lucru vreau să fiți conștienți în fiecare zi a mandatului vostru: când se va încheia, veți avea regrete, fie că vă doriți, fie că nu; faceți în așa fel încât, balanța să se aplece în favoarea reușitelor, amintirilor, realizărilor și prietenilor făcute în această experiență. Eu am reușit și acum zâmbesc!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/nu-am-niciun-regret>)

Despre greșeala nesanționării școlilor neperformante

De **Dragos-Alexandru Iordache**,

Discuția despre promovarea la examene nu ar avea sens, atâta timp cât nu ar trebui luate măsuri cu privire la îmbunătățirea situației. Ele însă tocmai au fost respinse totalmente. Este corect ca cei neperformanți să aibă multe locuri, iar cei excelenți nu?

An de an, Ministerul Educației Naționale s-a plâns, de când s-a decis stoparea fraudelor la examenele care oricum nu mai convingeau pe nimeni, de rezultatele slabe obținute de către elevi, în condițiile în care au existat, chiar și anul trecut, unități școlare cu rată de promovare la Bacalaureat de 15%, precum și licee unde nici măcar unul dintre candidații prezenți la examene nu a reușit să le promoveze.

Deși au fost promise în mod repetat măsuri de remediere a situației, se pare că numai guvernele precedente au înțeles importanța sancționării unităților de învățământ neperformante. Astfel, de exemplu, metodologia privind organizarea admiterii în clasa a IX-a din 2012 prevedea că, pentru licee cu rezultate mici de sub 15% din numărul de elevi promovați, trebuie să se efectueze o reducere cu cel puțin o clasă a ofertei educaționale pe anul școlar următor. Printr-o astfel de metodă se urmărea concentrarea resurselor didactice și a personalului pe elevii existenți în școală, pentru a fi mai bine pregătiți spre a face față testărilor.

De când la conducerea Ministerului Educației Naționale au venit miniștrii PSD Ioan Mang, Liviu Pop sindicalistul, incompatibilă Ecaterina Andronescu și, mai nou, ex-rectorul autosuspendat de la fosta școală de partid Remus Pricopie, vechile hotărâri de îndreptare a problemelor de acest gen au fost uitate. Fie la presiunea unor angajați din învățământ cu relații, fie forțat de către sindicate, Ministerul nu a mai inclus anul acesta nici un fel de sancțiuni pentru liceele codașe la numărul de promovați în anii trecuți.

Aceasta demonstrează că mai presus de eficiență și de nivelul de cunoștințe și competențe al elevilor a fost pusă dorința unor profesori (sau nevoia lor), în cea mai mare majoritate făcând parte dintre cei ce nu au reușit să le transmită elevilor elementele necesare pentru a lua Bacalaureatul, de a nu-și pierde numărul de ore, deoarece așa li s-ar fi diminuat cuantumul salarial, iar unii ar fi fost chiar eliminați din încadrarea pe post.

Lipsa de sancțiuni constituie o hotărâre negativă și deloc benefică pentru sistemul educațional, ea descurajând tentativele de corectare a dezechilibrelor dintre elevii performanți și cei care nu reușesc să promoveze examenele și nu contribuie la dezvoltarea învățământului românesc.

Cod QR

Scanati QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitati <http://wedu.ro/generatia-c/despre-greseala-nesanctionarii-scolilor-neperformante>)

Discriminarea din școli... o mare problemă!

De **Alexandru-Cristian Preda**,

Pe ce se bazează discriminarea? Ce este o prejudecată? Care sunt motivele pentru care se recurge la aceste fapte? Care sunt soluțiile? La toate aceste întrebări vă voi răspunde mai jos.

Discriminarea nu este altceva decât încălcarea dreptului la egalitate, iar acest drept este încălcat de cele mai multe ori în școli. Discriminarea se bazează pe o prejudecată, care nu este altceva decât o idee preconcepută, greșită, pe care și-a făcut-o un om despre altcineva. Ce au la bază aceste prejudecăți? Este foarte simplu: ZVONURI. Ele sunt lansate de anumiți elevi.

Există mai multe idei care pot duce la discriminare, dar cea mai des întâlnită este ideea diferențelor dintre negrii și albi, numită și rasism. Rasismul poate duce la segregare rasială, mai precis separarea și izolarea unor oameni de ceilalți.

Un copil, la școală, poate fi exclus din anumite activități pentru că este de altă religie, culoare sau de altă etnie. Principalele motive pentru care, în ziua de azi, a crescut discriminarea în rândul elevilor sunt mai multe, dar cea mai des întâlnită situație este aceea când cineva cu handicap este exclus din anumite activități, nu-și poate exprima liber opiniile sau este exclus din anumite cercuri de prieteni.

În cazul unor prejudecăți formate de către anumiți elevi, cea mai bună soluție este COMUNICAREA. Prin comunicare se poate stabili dacă afirmațiile făcute cu privire la persoana respectivă sunt adevărate sau sunt doar niște prejudecăți. În cazul în care acei oameni sunt de altă religie, etnie, naționalitate sau au vreun handicap, trebuie să li se acorde șansa de a se integra în comunitate.

Din păcate, foarte mulți elevi din ziua de azi nu pot accepta elevii diferiți. Tocmai pentru că nu suntem uniți, această societate se destramă și apare astfel în școli și violența, fie ea verbală sau fizică.

Cod QR

Scanati QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitati <http://wedu.ro/generatia-c/discriminarea-din-scoli-o-mare-problema>)

Rolul Internetului în viața elevului

De **Alexandru-Cristian Preda**,

Încerc să ating un subiect destul de sensibil: elevii au nevoie de teme la școală și cel mai simplu pentru ei este copiatul referatelor de pe internet. Internetul în viața elevului este pentru acesta și un prieten și un dușman. Deci, iată că internetul poate avea și influențe mai puțin bune asupra vieții unui elev. Trebuie să recunoaștem că este tentant pentru un elev care vrea să-și facă tema repede, comod și fără prea multă muncă. Dar ce ne facem cu rețelele de socializare? Nu suntem atrași să stăm prea multe ore la calculator și să uităm de teme?

După cum bine știți cu toții, internetul este cel mai căutat, folosit și iubit de către toți oamenii, printre aceștia numărându-se și elevii. Dar care sunt cele mai folosite site-uri de pe internet? E greu de spus, fiindcă, în funcție de necesități sau preferințe, elevii accesează diferite site-uri. Cu siguranță, cea mai accesată rețea de socializare din lume este FACEBOOK. Când elevii au nevoie de teme la școală ce accesează? GOOGLE sau site-urile cu caracter educativ. Ei bine, internetul în viața elevului este pentru acesta și un prieten și un dușman.

Bineînțeles, nu mai are rost să spun de ce internetul este prietenul elevului, fiindcă probabil că asta o știți cu toții. Când ni se dă la școală o temă, o lectură de citit și nu putem să o terminăm singuri, evident că o căutăm pe internet. Însă cu timpul acest lucru a devenit o obișnuință, fiindcă nu ne mai ajutăm de internet ca să ne facem temele, ci luăm totul de-a gata de pe internet, fără măcar de a mai modela fragmentul respectiv. Astfel că, în loc să luăm o carte de la librărie, bibliotecă sau, cel puțin să o luăm de pe internet, să o citim pentru a face un rezumat sau un referat, în funcție de cerințele profesorului, unii dintre noi luăm un rezumat sau un referat, de pe diferite site-uri special concepute pentru asta, deja făcut de un alt elev mai conștiincios.

Deși pentru unii ar părea că toate exemplele enumerate mai sus se încadrează în categoria efectelor pozitive, nu este așa! Unii se bucură când iau o notă mare pe o lucrare, care nici măcar nu le aparține, dar în capul lor ce rămân? Mai NIMIC. Unii dintre cei care practică frecvent acest copiat de pe internet, nici măcar nu citesc textul respectiv, astfel că atunci când profesorul citește acel material observă diferite greșeli ortografice, de punctuație sau incoerențe în ceea ce privește înțelegerea textului. Elevul respectiv primește o notă mică, deși, dacă și-ar fi conceput de unul singur materialul, ar fi putut lua o notă mai mare. Spre exemplu, am observat că, atunci când elevii unei clase trebuiau să facă o prezentare publică a referatelor lor, în timp ce un elev își citea lucrarea, pe referatele a încă cel puțin 9 din 24 de elevi, se regăsea exact același lucru. Ori este logic că nu puteau 9 copii din 24 să se gândească exact la același lucru! Faptul că unii elevi

iau totul de-a gata de pe internet, se observă cel mai bine atunci când aceștia trebuie să scrie, spre exemplu, o compunere imaginativă pe un anumit subiect, iar compunerea unor elevi de clasa a VII-a sau a VIII-a, era simplă și cu multe greșeli, ea putând fi confundată cu a unuia de clasa a III-a.

Deci, iată că internetul poate avea și influențe mai puțin bune asupra vieții unui elev. Dar nu site-urile sunt problema, ci faptul că se găsesc informații tentante pentru un elev, care vrea să-și facă tema repede, comod și fără prea multă muncă.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/rolul-internetului-in-viata-elevului>)

Wedu: Generația C

Revista “Wedu: Generația C”

Online: www.wedu.ro/generatia-c

Social IT & Consiliul Național al Elevilor
2013

